TOVERI

Lännen suomalaisen työväen lännenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO LAURI MOILANEN
ADOLPH SALMI A. B. MAKELA
SULO SYVANEN

TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workmen's Publishing Society.
AUG. NIKULA, Manager.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuosikerta..$4.00 6 kuukautta..$2.25
3 kuukautta....$1.35 1 kuukausi... .50
Suomeen ja muualle ulkomaille:
Yksi vuosikerta..$6.50 6 kuukautta..$3.50

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year.....$4.00 Six months.....$2.25
Three months..$1.35 One month..... .50

Ilmotushinta 40c palstatuumalta. Kuoleman-ilmotukset $1.50 kerta ja muistovärsyillä $2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-ilmotukset 50c kerta, halutaantieto- ja nimenmuutto-ilmotukset 25c kerta, naima-ilmotukset $1.50 kerta, avioero-ilmotukset $1.00 kerta. Seisovat ilmotukset sopimuksen mukaan. Satunnaisista ilmotuksista tulee rahan seurata mukana. Englanninkielestä suomennetaan vapaasti.

Huoneusto sijaitsee 10:nnen ja Duane katujen kulmassa. .Telefooni: konttori 365, toimitus 832.

Kaikkien luopioitten puolue

Washingtonin valtiossa ilmotetaan olevan muodostumassa samanlainen kaikkien luopioitten puolue, jollaisen Spargo & Kumpp. joitakin aikoja sitte perustivat Chicagossa. Seattlesta ilmotetaan, että sikäläisten ketunhäntä-politikoitsijain suunnitelmiin kuuluu n.s. kansallispuolueen (National party) muodostaminen, jolle koetettaisi hankkia kannatusta puolueesta luopuneilta sosialisteilta, kieltolain kannattajilta, singletäksäreiltä ja puolueettomuusliiton jäseniltä.

Sellainen kaikkien luopioitten puolue olisi kai se toivottu aasintamma, jolla virkapaikkoja vailla olevat loijarit, seurakuntaa vailla olevat papit ja muut "henkisen köyhälistön" väärinymmärretyt ja epäonnistuneet nerot ratsastaisivat valtion lihapadoille.

Saattaa olla, että se saisi uutuuden viehätyksellään jonkun verran kannatustakin, sillä poliittinen asema lännellä on tavallista sekavampi tulevien vaalien aikana. Sellaisessa tilanteessa voivat rohkeat sameanveden kalastajat vetää paikoin yksityisille virantavottelijoille lihaviakin saaliita. Nykyinen vältapuolue on näet Washingtonissa, samoin kuin muuallakin menettänyt kannatustaan häikäilemättömällä työväestön etuljen sorrollaan.

Odotettavissa on kuitenkin, että osa unionistisesta liikkeestä jota nykyisen kuvernööri Listerin on onnistunut pitää tukkiparoonien kerittävänä tavalla jolla keritseminen on tapahtunut melko salassa, kannattaa häntä edelleen. Washingtonin unionistit ovat näet sangen kärkkäitä kannattamaan Gompersin "palkitseystäviä-ja-rankaise-vihollisia"-periaatetta. Mutta siellä on paljon sellaistakin väkeä, joka ei ole ensinkään valtiollisen toiminnan kannalla ja se rientää äänestämään ketä hyvänsä, kunhan se ei vaan edusta sosialistipuoluetta.

Kansallispuolueesta muodostuu sellainen kaikkien luopioitten puolue, jossa jokainen syystä tai toisesta luokkansa puolueeseen suuttunut, tai luokkansa eduista tietämätön löytää pelastuksen sataman. Ja kun se puolue on vaalitaistelussa, saamme nähdä että ei siltä puutu rahavaroja, sillä kun on rikkaita kannattajia. Mutta kun sen äänimäärä lasketaan saamme nähdä kuinka suuri oli luopioitten joukko.

Non-partisan, tai n.s. puolueettomuusliitto, alkoi suurella tohinalla toimintansa Washingtonissa jo ennen viime vaaleja, onnistui kavaltamaan käytettä väkseen eräitten sosialistipuolueeseen tunkeutuneitten herraskaisten avulla puolueen silloisen äänenkannattajan, jota käytti siksi kunnes se kuoli kannatuksen puutteeseen.

Me emme kuitenkaan epäile sitä, että täkäläisen luokkatietoisen työväestön keskuudessa ilmenisi montakaan luopiota. Joitakin sellaisia "suorimman tien" etsijöitä saattaa löytyä, jotka, kuten Spargo & Kumpp., menevät vapaaehtoisesti kannattamaan porvariluokan toimia, mutta sellaisia oman pesänsä likaajia on valitettavasti kaikissa liikkeissä, ja niillä on niin kiire yhteiskunnan parantamisessa, että eivät ollenkaan jouda ottamaan selvää siitä, mikä siinä olisi parannettava ja mistä sen viat löydetään. Sellaiset ovat valmiit ottamaan osaa vaikka omaan hautajaissaattueeseensa, jos se vain olisi heille mahdollinen. Toivokaamme heille hiukan tuulta purjeisiin, niin ne ajavat ensimäiselle karille.

Milloin nälänhädän vaara on suurin?

Tavallinen työläinen ei tavallisissa oloissa käsitä kapitalistisen järjestelmän mutkaista kehitystä läheskään täydellisesti, ja siksi hänestä tuntunee typerälle selitys että nälänhädän vaara on suurin silloin kun elintarpeita on tuotettu kaikkein enimmän.

Mutta siten on laita "sivistysvaltioissa", raakalaisyhteiskunnassa ei sellainen tilanne olisi mahdollinen, sillä siellä ei tuoteta samaa "jalostunutta" tarkotusperää varten. Raakalainen ei olisi niin hienotuntoinen, että pelkästä kohteliaisuudesta kuolisi nälkään täyteläisten varastojen edustalle: siitähän johtuu se, että raakalaisheimot niin tuikeasti vastustavat "sivistyneeksi" tulemista. Tuntuupa melkein siltä kuin niillä olisi vaistomainen aavistus siitä, mihin "länsimainen sivistys" heidät ajaa.

Epäilemättä tuntee osa raakalaiskansoista sen sivistyksen vaikutuksen kokemuksestaan. Englanti, Belgia ja muut "sivistysvaltiot" ovat sitä levittäneet Afrikassa, Indiassa ja Etelä-Amerikassa sellaisella tavalla, joka ei ole ollut jättämättä jälkiä, paitsi milloin se on hävittänyt alkuasukaston jäljettömiin, kuten espanjalainen sivistys ennen Länsi-Intian saarilla intiaanit.

Kun sivistysvaltion rikkaudet laajenevat niin suureksi, että niiden myyntimahdollisuudet aiheuttavat erikoisvaikeuksia, saattaa käydä siten, että ei ainoastaan jonkun yksityisen maan, vaan useampien maiden kansat joutuvat nälkäkuoleman partaalle. Ovat tuottaneet liina paljon.

Sen saa kapitalismi täydelleen kehittyneenä aikaan.

Mutta sittekin selitetään, että kansakunnan elämä riippuu siitä, että se saa kulettaa tuotteensa vapaasti mailman markkinoille. Ellemme saa kulettaa viljaa pois maasta, olemme vaarassa kuolla nälkään kotona! Ja sellaista puhuvat ne, joiden puheita kehotetaan uskomaan asiaintuntijain puheina. Voidaanhan siihen pakottaa, koska voidaan pakottaa päästämään viljakin pois maasta ja nääntymään kotona nälkään.

Se siksi että koko tuotanto tapahtuu voittoa, eikä tarvetta varten.

Muuta mahdollisuutta niilä ei ole

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Dec. 22, 1917, as required by the Act of Congress of Oct. 15th, 1917.)

Englannin työväestön kertovat sieltä tulleet tiedonannot olevan paljon tyytymättömämpää kuin täkäläinen sanomalehdistö myöntää. Pääasiallisimpana keskustelun aiheena tulevassa Työväenpuolueen kongressissa joka alkaa tammikuun 23 p:nä, tulee olemaan työväestön suhtautuminen sotaan.

Näyttää siltä että Suurbritannian työväestö on kokonaan jäänyt huomaamatta, millä tavalla sota sitä hyödyttää. Se ei ole päässyt selville mitä suoranaista hyötyä sillä olisi koko tästä hirvittävästä verenvuodatuksesta, tai mitä se hyötyisi siitä että on ollut jäsenenä hallituksessa. Edelleen se näyttää olevan sellaisessa käsityksessä, että ellei alistu kaikessa, potkitaan sen jäsenet pois hallituksesta, kuten oli laita Hendersoninkin.

Eräässä Englannin sosialistipuolueen esittämässä lausunnossa tuomitaan työväestön osanotto hallitukseen, selittäen että "ne menettelytavat joiden avulla Henderson ajettiin pois hallituksesta, vaikka hän oli siellä menetellyt puolueensa ohjeitten mukaan, osottavat että osanotto hallitukseen ja uskollisuus työväenliikkeelle eivät ole mahdollisia yhdessä." Sen vuoksi vaatii se, että Työväenpuolueen jäsenet, jotka nykyisin ovat hallituksessa, eroavat siitä.

Rauhanneuvotteluja ei uskota juonitteleville diplomaateille.

Itsenäinen Työväenpuolue tulee esittämään seuraavan, rauhanneuvotteluja koskevan esityksen:

"Tämän kokouksen mielipiteen mukaan on sota osottanut vararikkoutuneeksi sellaisen vanhanaikaisen diplomatian, jolla ratkaistiin kansainvälisiä kysymyksiä valtiomiesten kautta, alistamatta niitä kansalle, tai kysymättä kansan mielipiteitä niiden suhteen, ja joilloin valtiomiehet käyttivät voittoja hyväkseen, asettaen voitetuille sellaisia rauhanehtoja, jotka synnyttivät epäilystä, vihaa ja vastustushenkeä, jota seurasivat militaristiset liitot ja varustelut, ja jotka loukkaisivat itsehallintoikeusperiaatteita militaristisen pyrkimysten ja imperialistisen valloitushalujen tyydyttämiseksi. Senvuoksi vaatii kokous, elleivät sodan vuoksi tehdyt uhraukset ole kokonaan olleet turhia, että hallitus antaa kansanvaltaisuuden järjestyneille edustajille suoranaisen edustusoikeuden jokaisessa kokouksessa, jossa keskustellaan rauhanehdoista, hylätä sotatarkotukset jotka antaisivat sotatoimille imperialistisen värityksen, ja esteettömästi käyttää kaiken vaikutusvaltansa sodan syiden poistamiseksi. Tämän saavuttamiseksi vaatii kokous, että ei saa asettaa mitään esteitä työväestön vastuunalaisille edustajille, jotka kokoontuvat päästäkseen sellaiseen yhteisymmärrykseen Europaa koskevissa kysymyksissä, jota kannattamaan asettuvat kaikki kansanvaltaiset ainekset ja jota ilman pysyväistä rauhaa ei voida solmia."

Tämän mukaan täytyy luokkavallan edustajien jakaa saalis sen luokan kanssa joka on jokaisen taistelun taistellut, mutta ei koskaan saanut niistä mitään suoranaista hyötyä. Britannian työväenluokalla tai minkä muun maan työväenluokalla, yhtävähän kuin porvaristollakaan, ei ole mitään muita mahdollisuuksia. Yläluokka ei voi enää tällä kertaa estää työväestöä saamasta ääntään kuuluville rauhanneuvotteluissa, eikä työväestö hyödy rauhasta mitään ilman ettei se itse määrää sen ehtoja.

Ja se kaikki on siten kuin pitääkin olla, sillä ei ole olemassa mitään muuta yhteiskuntaluokkaa, jolla olisi oikeutta sananvaltaan tulevassa rauhankonferenssissa. Työväestö yksin pitää yhteiskuntaa pystyssä ja hankkii sille sen nauttimat mukavuudet, siksi sillä tulisikin olla ehdoton valta yhteiskunnallisten suhteiden muodostelussa.

Palkkojen kohoaminen ei vastaa elintarpeitten hinnan kohoamista

Työviraston julkaisu No. 214 on juuri ilmestynyt, käsittäen tilastoja järjestyneen työväestön saavutuksista palkankorotuksiin ja työpäivänlyhennyksiin nähden erikoisilla ammattialoilla vuoden 1916 ajalla. Tilastojen yhteyteen liitetty yleiskatsaus osottaa, että palkat eivät ole läheskään kohonneet samassa suhteessa kuin elintarpeitten hinnat. Ja kun järjestyneen työväestön palkat vain ovat kohonneet, niin tilastot antavat mainion kuvan epäsuorasti myöskin siitä, minkälaisessa asemassa on järjeseymätön työväestö, jonka palkat eivät vieläkään ole kohonneet kuin juuri nimeksi. Yleiskatsauksessa sanotaan m.m. seuraavaa:

Vuoden 1916 ajalla olivat järjestyneen työväestön palkat korkeammalla kuin koskaan ennen. Kaikki ammattialat huomioon ottaen olivat palkat vuodesta 1915 kohonneet 4 prosentilla, vuodesta 1914 4 prosentilla, vuodesta 1910 11 prosentilla ja vuodesta 1907 16 prosentilla. Samalla kun palkkataksa on kohonnut, on työaika hiukan lyhennyt. Vuosiin 1915 ja '14 verrattuna laski työaika vuonna 1916 yhdellä prosentilla, vuoteen 1910 verrattuna kahdella, ja vuoteen 1907 verrattuna neljällä prosentilla. Vaikkakin tuntipalkka kohosi, eivät viikottaiset ansiot kohonneet samassa suhteessa, sillä työajan lyhennys vaikutti niihin alentavasti. Yleensä katsoen oli tuntipalkka vuonna 1916 4 prosenttia korkeampi kuin edellisenä vuonna, 5 prosenttia korkeampi kuin vuonna 1914, 14 prosenttia korkeampi kuin vuonna 1910, ja 19 prosenttia korkeampi kuin vuonna 1907.

Tilastoihin kuuluvista 99 ammattialasta, tai eri alojen alajaostoon kuuluvista ammateista, saavutti 80 palkankorotusta vuoden 1916 ajalla. Yhdeksäntoista ammattialalla ei tapahtunut mitään muutosta palkka- ja työsuhteissa, eikä millään ammattialalla kokonaisuudessaan laskettu palkkoja. Leipuriliikkeissä saavutettiin keskimäärin kahden prosentin palkankorotus. Kaikki paitsi yksi niistä seitsemästätoista panimolaitoksesta, joista on tilastoja, myönsivät palkankorotuksen, joka vaihtelee eri työaloilla yhdestä kahdeksaan prosenttiin. 30 listallaolevista 37:stä rakennusammattialasta saavutti 1—11 prosentin palkankorotuksen. Autoajurit, kuorma- ja muut ajurit saivat kolmen prosentin korotuksen, rahtitavaran käsittelijät 14 prosentin, ollen se korkein kaikista saavutuksista, ja kivenhakkurit neljän prosentin. Kaikki metallityöläiset saivat korotuksen, joka vaihtelee kolmesta prosentista (sepille, sepän apulaisille ja pannusepille) kymmeneen prosenttiin (konesepille). Kirjapainotyöläisten yhdestätoista ammattialasta saatiin korotus yhdeksällä, ei kuitenkaan korkeampaa kuin kolme prosenttia millään alalla. Sanomalehtipainojen työväestö sai korotuksen ainoastaan muutamissa tapauksissa.

Rahtitavarain käsittelijäin saama palkankorotus — korkein kaikista saavutuksista — johtui etupäässä siitä että vientiliike oli tavattomasti kasvanut, ja sotatarpeitten käsitteleminen teki ammatin erikoisvaaranalaiseksi Koneseppien saama kymmenen prosentin korotus voidaan laskea joutuvaksi sen ammattityöläisten kysynnän kasvamisesta koneteollisuuden vilkastumisen seurauksena.

Elintarpeitten hinnat kohonneet enemmän kuin palkat.

Vaikkakin järjestöihin kuuluvien työläisten palkankorotus vuoden 1916 ajalla oli edelliseen vuoteen verrattuna suurempi kuin minkään vuoden ajalla vuodesta 1907 laskien, niin sittekään se ei vedä vertoja elintarpeitten hintojen kohoamiselle samana vuonna.

Vuoden 1916 ajalla olivat elintarpeitten hinnat keskimäärin 12 prosenttia korkeammat edellisen vuoden hintoja, 22 prosenttia korkeammat kuin vuonna 1910, ja 39 prosenttia korkeammat kuin kuin vuonna 1907. Kun elintarpeitten hinnat kohosivat vuoden 1916 ajalla enemmän kuin palkat, laski palkkojen ostoarvo sen vaikutuksesta. Vuodesta 1912 vuoteen 1915 pysyi palkkojen ostokykyisyys suunnilleen muuttumattomana, mikäli suokatavarat ovat kysymyksessä, mutta vuoden 1916 epänormaalinen tilanne, vaikka se kohottikin palkkoja, kohotti elintarpeitten hintoja niin paljon, että palkkojen ostoarvo laski kuudella ja puolella prosentilla.

MAILMANKATSOMUKSIA

AMERIKKALAISEN SANOMALEHDISTÖN RAPPEUTUNEISUUDESTA

kirjottaa Jay Fox:

Kolmekymmentä-viisi vuotta sitten eräissä kekkereissä New Yorkissa John Swinton, joka silloin oli N. Y. Sun lehden päätoimittaja, hämmästytti koko seuran ilmottamalla, että hänelle maksettiin 10,000 dollaria vuodessa "totuuden peittelemisestä." John Swinton oli niitä harvoja ihmisolentoja, joilla herättyään näkemään ammattinsa kunniattomuuden, oli miehuutta paljastaa se ihmiskunnan nähtäväksi.

Niin räikeä kuin tuo tunnustus olikin, ei sille annettu suurtakaan huomiota työväenliikkeen ulkopuolella olevissa piireissä. Sanomalehdet jättivät julkasematta koko Swintonin paljastuksen, katsoen sen "sopimattomaksi julkisuuteen," siten noudattaen vanhaa tapaansa: kuristaa totuus, milloin totuus tuotti liike-edulle haittaa. Sillä jokaisen lehden tunnussana on: "liike-edut ensin: totuus vain silloin kun siitä ei ole vahinkoa."

Sanomalehdet osasivat "naamioida tosiasiat" aikoja ennen kuin sotauutiset kertoivat patterien naamiomisesta. Voimalauseilla sellaisilla kuin "Kaikki tiedot kaikkina aikoina," "Kaikki uutiset mitä painaa voi," jne., on niiden onnistunut vetää kansaa nenästä, vaikka ne kaiken aikaa ovat palvelleet vain Wall-kadun suurrosvojen nöyrinä kätyreinä.

Eivät uskalla puhua totta.

John Swinton ei puhdistanut Sun lehteä. Ei yrittänytkään sitä. Hän tiesi ei voivansa tehdä sitä. Eikä kukaan voisi. Sellaisen yrittämistä ei ensinkään ajattelekaan kukaan, joka tuntee sanomalehtioloja. Sanomalehden puhdistaminen ja muuttaminen rehelliseksi totuuden tulkitsijaksi olisi samaa kuin kaivaa perustus rakennuksen alta. Puhdista sanomalehti, niin se on mennyttä kalua.

Sanomalehti on liikeyritys, ja semmoisena se puhuu totta milloin todeen puhuminen kannattaa, ja valehtelee yhtä makeasti milloin valehteleminen on edullisempaa. Sanomalehti voi valehdella monella eri tavalla. Yksi keino on totuuden täydellinen salaaminen. Toinen on uutisten muovaileminen, niiden värittäminen ja vääristely suurliikkeiden likaisten tarkotusperien mukaisiksi. Kolmas keino on toitottaa joitakin uutisia toisten kustannuksella: yleisölle arvottomia uutisia varustetaan isoilla, lehtien etusivun poikki ulottuvilla otsikoilla, kun taas perin tärkeitä tiedonantoja kätketään mahdollisimman pienien otsikoitten alle huomaamattomimpiin paikkoihin sisäsivuilla. Siten voi sanomalehti uikonaisessa järjestelyssään valehdella aivan yhtä tehokkaasti kuin varsinaisessa sisällössäänkin.

Tämä valehtelukeino on turmiollisempi kuin mitä ensi katsannolla voisi luullakaan. Sanomalehden lukija on ajattelemattomin lukija mitä olemassa on. Jokainen lukee lehtiä, mutta harva lukee niitä ajatuksella. Tämänpä ihmisten velttouden takia onnistuu sanomalehtien istuttaa omia käsitteitään yleiseen mielipiteesen mitä pelottavimmassa määrässä. Itse sitä huomaamatta rupeavat miehet ja naiset ajattelemaan sanomalehtiensä viitottamaa latua. Jonkun asian suhteen he asettuvat hyväksyvälle taikka hylkäävälle kannalle sen mukaan kuin se on heidän lehtensä uutisissa esitetty, vaikka eivät olisi toimitusosastoa ollenkaan lukeneet — jota useimmat lukijat harvoin tekevätkään.

Työnteettäjien paras ase.

Sanomalehdistö on nykyajan suurin voima joko hyvään taikka pahaan. Nykyisessä asussaan ne ovat pahuuden voima. Ne muokkaavat yleistä mielipidettä suurrikkauksien hyväksi yleistä etua vastaan. Sen ne tekevät siitä syystä, että ne ovat yhtä lihaa ja verta sen voimakkaan vähemmistön kanssa, jota tavallisesti sanotaan "kapitalistiluokaksi." Aivan viime aikoihin asti ei tällä luokalla ole ollut mitään vastustusta yhteiskunnassa. Sillä oli vapaat laitumet. Se hallitsi kaikkialla. Se isännöi työväen. Määräsi työpalkat, työpäivän pituuden ja kaikki työsuhteet. Sanomalehdistö on ollut sen tärkeimpänä aseena tämän oikeudettoman vallan ylläpitämisessä.

Nyt työväestö on ryhtynyt vapauttamaan itseänsä tuon ahnaan vähemmistön kynsistä, ja se tuntee vastassaan sanomalehdistön voiman. Ainoana ratkaisuna näyttää olevan työväen oma päivälehdistö — työväen omistama ja hallitsema. Työväki ei ikinä pysty saamaan takaisin menetettyä valtaansa, jos maan rahanalainen sanomalehdistö saa häiritsemättä isännöidä uutisten levittämis-välineitä.

Työväki on vasta heräämässä tajuamaan sanomalehdistön voimaa. Nälhin asti se on tyytynyt vain viikko- ja kuukauslehtiin. Niistä ei ole mahtavien päivälehtien vaikutusta vastustamaan. Hetken huutavimpana tarpeena on työväen päivälehdistö. Ja työväki tulee sellaisen lehdistön hankkimaan ja sitä kuninkaallisesti kannattamaan, kunhan se pääsee oivaltamaan sen myrkyn paljouden mitä kapitalismin jalkavaimona palveleva sanomalehdistö joka päivä vuodattaa sen keskuuteen.

Sanomalehti on yhtä tärkeä kuin itse unio.

Onniteltava rykmentti.

Muuan sotamies oli ottanut tavakseen alituiseen pyytää lomaa milloin minkin syyn nojalla. Nytkin hän tuli päivyshuoneesen pyytämään lomaa joiksikin päiviksi, koska hänen vaimonsa oli sairaana ja oli kirjottanut häntä tulemaan oitis käymään kotona.

Mutta rykmentin päällikkö oli kyllästynyt hänen ainaisiin lomanpyyntöihinsä ja vastasi: "Sepä nyt sattui omituisesti — minä sain tänä aamuna teidän vaimoltanne kirjeen, jossa hän sanoo, ettei ikinä enää halua nähdä teitä, ja kieltää minun antamasta teille lomaa."

Sotamies: "Onko se sitte niin, että minä en pääse lähtemään?"

Päällikkö: "Ette pääse."

Sotamies (kääntyen ovelta menessään): "Saisinko minä onnitella teitä?"

Päällikkö: "Saattepa kyllä — mistä sitte?"

Sotamies: "Että teillä on kaksi niin herttaista valehtelijaa rykmentissänne. Minulla ei ole vaimoa ollenkaan."

Sala-valokuvauskone.

Eräs New Jerseyssä asuva mies on keksinyt ehkä ovelimman sala-valokuvauskoneen mitä milloinkaan on suunniteltu. Se on takin alle piilotettu, niin että vain linssi tirkistää napinlävestä. Valokuvan voi ottaa kenenkään aavistamatta, vetäsemällä taskuun kätketystä langasta. Yhdelle levylle voidaan ottaa neljä kuvaa, sillä joka kerran kun kuva otetaan, pyörähtää levy neljäosakierroksen. Laitteen merkitys on siinä, että se voidaan pitää kätkettynä takin alla, herättämättä valokuvattavan henkilön epäluuloa.

Totta!

Siveyssaarnaaja (innostuneessa puheessaan): ". . . Irstaan elämäntavan syyksi on luettava, että miespuolinen väestö ei enää elä niin vanhaksi kuin ennen — tosiaankin, jos vielä jonkun vanhemman miehen satumme näkemään, voimme olla varmat siitä, että hän on peräisin varhaisemmalta ajalta. . ."

Konkreetista

ruvettiin ensinnä Norjassa rakentamaan laivoja; nyt niitä jo liénee tekeillä muuallakin konkreettilaivoja. Omituisuutena mainitaan ainakin Norjassa, että ne lasketaan vesille alassuin, jossa asennossa ne on rakennettukin. Noin yhdentoista minuutin kuluttua veteen tulosta laiva kääntyy oikein puolin.

Hyvä alku.

Rouva (uudelle palvelustytölle): "Vielä yksi asia, Mari — jos minun mieheni jolloinkin rupeaisi tungettelevaksi, niin antakaa hänelle hyvästi korville!"

Palvelijatar: "Kyllä vain, rouva, — kahdesti se on jo saanut."

Ei pannut kampoihin.

Vaimo: "Kaarlo rakas, minä olen jo kauan aikaa pannut merkille, että sinä joka maanantai tulet hutikassa kotiin. Siinä täytyy tapahtua muutos..."

Mies: "Sopisiko sinulle tiistai paremmin, muijaseni?"

"Vapaaehtoisia."

Meksikossa lähetetään kaikki pahantekijät ja vankilain asukkaat sotaväkeen, jossa heidät luokitellaan vapaaehtoisiksi. Eräässä pikkukaupungissa muuan upseeri keräsi joukon tällaisia otuksia ja lähetti heidät ylemmän päällikkönsä luokse, kirjottaen aliupseerin mukaan näin kuuluvan kirjelapun: "Lähetän täten 50 vapaaehtoista. Hyväntahtoisesti palauttakaa köydet."

Ammatti sekin.

Tuomari (syytetylle): "Teitä siis syytetään irtolaisuudesta ja kerjäämisestä. Onko teillä mitään sanottavana puolustukseksenne?"

Syytetty: "Kerjännyt minä en ole, ja se toinen asia kuuluu minun ammattiini."

Tuomari: "Mikäs sitte on teidän ammattinne?"

Syytetty: "Minä olen matkailija."

Aikansa lapsi.

Äiti (10 vuotiaalle tyttärelleen): "Romaanit eivät tosiaan sovi sinulle luettaviksi, Elma. Sinun ijälläsi luin minä vielä lasten kirjoja."

Tytär: "Niin, mutta silloin oikin toisenlainen aika, äiti! — Tehän sanoitte minulle kerran, että isä oli teidän ensimäinen rakkautenne — hyh!"

Norjan kalastajat pulassa.

Gasoliinin puute on keskeyttänyt koko kalastuksen Pohjois-Norjan vuonoissa. Monella kalastajalla on nälkä ja kurjuus edessä, sillä melkein kaikki kalastusalukset niillä tienoin oli laitettu gasoliinimoottorilla kulkeviksi.

Järjestömme asioita

KANSALLISTOIMEENPANEVAN KOMIT. LAUSUNTO I.W.W:LÄISTEN VAINOAMISEN JOHDOSTA

Sosialistipuolue uudistaa julistuksensa kannattaa kaikkia työläisten taloudellisia järjestöjä ja selittää, että I. W. W:n jäsenten lynchaukset, karkotukset, vainoamiset ja syytökset ovat hyökkäyksiä jokaista Yhdysvaltain työläistä vastaan ja me haluamme kiinnittää huomiota siihen tosiseikkaan, että syytökset murhapoltoista ,sadon- ja metsien polttamisesta ja omaisuuden hävittämisestä, joista porvarillinen sanomalehdistö syyttää i.w.w:läisiä, ovatkin osottautuneet puhtaasti tekaistuiksi syytöksiksi aina kun ne ovat joutuneet koetukselle oikeuksissa.

Sosialistipuolue on aina antanut siveellisen ja aineellisen kannatuksen järjestyneelle työväestölle, välittämättä järjestömuodosta, tai erikoismenettelyistä, milloin hyvänsä ja missä hyvänsä kapitalistiluokka hyökkää sitä vastaan ja sen tähden me sitoudumme puolustamaan i. w. w:läisiä, jotka ovat syytettynä Chicagossa ja muualla ja vaadimme, että he saavat asianmukaisen ja puolueettoman tutkinnon ja me kehotamme jäseniämme käyttämään kaikkia keinoja avustamaan I. W. W:tä saattamaan yleisön tietoon totuuden, kumoamaan valheita ja vääriä tiedonantoja, joilla kapitalistinen sanomalehdistö on myrkyttänyt ja kasvattanut ennakkoluuloja yleisessä mielipiteessä näitä työläisiä vastaan, jotka nyt ovat valikoitu hävitettäväksi aivan samalla tavalla kuin kapitalistit ovat ennen valikoineet työväen järjestöjä ja työväen johtajia hävittääksensä ne.

Sosialistipuolueen kansallistoimeenpaneva komitea.

S. S. OSASTOILLE.

Berkeleyläinen "Finnish Relief Committee" on lähetellyt keräyslistoja suomalaisille osastoille, joiden alanurkkaan on leimattu Suomalaisen sosialistijärjestön nimi ja osote. Tästä voipi joku päästä sellaiseen käsitykseen että nuo listat ovat täällä leimattu, tai ainakin osastoille lähetetty järjestön toimeenpanevan komitean luvalla. Sen tähden haluan tässä huomauttaa osastoja että toimeenpaneva komitea ei ole sanotulle komitealle myöntänyt keräyslupaa eikä toimeenpanevalla komitealla ole mitään tekemistä sanottujen keräyslistojen lähettämisen kanssa. Ne on lähetetty osastoille omavaltaisesti.

Toverillisesti,
HENRY ASKELI,
S. S. J. Sihteeri.

LÄNSIPIIRIN PUHUJAN MATKAOHJELMA.

Länsipiirin puhuja, toveri Alfred Hautamäki, puhuu Montanassa seuraavasti:—

Red Lodge, Mont., tammik. 8 ja sitä seuraavina päivinä.
Bear Creek, Mont., tammik. 13 ja sitä seuraavina päivinä.
Roberts, Mont., tammik. 17 ja sitä seuraavina päivinä.
Lehigh, Mont., tammik. 20 ja sitä seuraavina päivinä.
Geyser, Mont., tammik. 24 ja sitä seuraavina päivinä.
Belt, Mont., tammik. 29 ja sitä seuraavina päivinä.
Sand Coulee, Mont., helmik. 1 ja sitä seuraavina päivinä.
Stockett, Mont., helmik. 6 ja sitä seuraavina päivinä.
Butte, Mont., helmik. 11 ja sitä seuraavina päivinä.

Toveri Alfred Hautamäki on tunnustettu parhaimpien puhujien joukkoon, joten maksaa vaivan mennä Hautamäkeä kuulemaan. Osastot, **tehkää voitavanne puhetilaisuuksien onnistuttamiseksi.** — Myöskin Länsipirikomitea kehottaa jokaista s. s. osastoa toimimaan toveri Hautamäen puhetilaisuuksien aikana, jonakin sopivaksi katsottuna iltana, niin kutsutut ohjelma-iltatsut, joista iltatsuista luovutetaan tulot piirimme agitationirahastoon. Toveri Hautamäki paikkakunnallenne saavuttuaan antaa osastojen huvitoimikunnille apuaan iltamien järjestämisessä.

Toverillisesti,
LÄNSIPIIRIKOMITEA.

"OSUUSKAUPAN KULMAKIVET."

Amerikan Suomalaisen Osuustoimintaliiton kustannuksella on ilmestynyt ensimäinen lentolehtinen, joka käsittelee osuustoimintaa. Nimenä tällä lehtisellä on **"Osuuskaupan kulmakivet"** ja käsittää se seuraavat luvut: 1 Mikä on tehnyt osuuskaupat tarpeelliseksi. 2. Osuuskaupan tarkotus; A. S. Osuuskaupan liitto ja Keskusosuuskunta. 3. Osuuskaupan perusteet. 4. Jäsenten muodostama ostajakunta. 5. Käteiskauppa. 6. Ylijäämän käyttäminen.

Julkaisu käsittää kaikkiaan 24 sivua ja olisi sen oltava jo jokaisella kuluttajalla, sillä tämä kirjanen on kuin osuuskaupan "aapinen". Julkaisun hinta on $6.00 sata kappaletta; tukkutilauksilta ja yksin kapalein ti-